

יב

א מ'י' ס'א מ'ל'ט'ת
 ק'ט' ס'ל'כ'ה י' מ'ו'ט'ש'
 א'ר'ח' ס'י'מ'ן ס' ע'ט'ר' :
ב א' ב'י' ס'י' מ'ל'ט'ת
 ת'מ'י'ד'ן ס'ל'כ'ה י' מ'ו'ט'ש'
ב א' ב'י' מ'י'ט' מ'ל'ט'ת
 ב'ר'כ'ו'ת ס'ל'כ'ה י' מ'ו'ט'ש'
 (מ'ט'ב' ע'י'ן ס'ו'ר) ע'ט'ר' א'ר'ח'
 א'ר'ח' מ'י'ט'ן ס' ע'ט'ר' : א' ב'
ג ר' מ'י' מ'ל'ט'ת
 ק'ט' ס'ל'כ'ה י' מ'ו'ט'ש'
 ע'י'ן י' מ'ו'ט'ש' א'ר'ח'
 ס'י'מ'ן ע'ט'ר' : א' ב'
ד ר' מ'י' מ'ל'ט'ת
 ק'ט' ס'ל'כ'ה י' מ'ו'ט'ש'
 א'ר'ח' ס'י'מ'ן ס' ע'ט'ר' :
ה ר' מ'י' מ'ל'ט'ת
 ת'מ'ל'ה ס'ל'כ'ה י' מ'ו'ט'ש'
 ע'י'ן י' מ'ו'ט'ש' א'ר'ח'
 ס'י'מ'ן ע'ט'ר' : א' ב'

כבר כמלס
 תרומת המיתן
 בתלמוד אש ישראל
 של זה הפרק מירשה
 קרין שריו קרין
 עשרת הדורות בכל יום
 מפני כן אין קרין
 אלא מפני שעת המיתן
 אלא ידו אמיסא אלא
 לבדם בנותם לנשט
 במי: **מקום** שאמר
 הארץ אני רשאי לקרב
 לקרב אתי רשאי לקרב
 לתתם אתי רשאי שלא
 לתתם (לחשוב) שרשות ב'תוספת'
 (פרק ה') אלא ברית
 שנקרין המבצר
 שהיה זה המצור כ"ו
 ואזי ברית שאמרינן
 בזה ברית של תענוות
 ויבטלה של ראש שבת
 ושל חמשה ימים
 ובגמ' דבני מערבא
 (פרק ה') גמ' ר' יודן
 מסבב קרב פוחת ביה
 ואזי חותם בביתך
 מסבב את פוחת
 בביתך וחותם בביתך
 הנהוא למאן דאמר כל
 ברית שאין בה חוברת
 חשם אינה ברית. עיקר
 הדין של ר' דו' ר' יוחנן
 בפרק ביצ מצרין
 (דף ט') ובגמ' דהוא
 מערבא בפרק הראשון
 מקום (מלס ה') גמ' ר'
 ו' ויעיר ר' אל' ברית
 בשם ר' ר' ל' ברית
 שאין עת מלכות אלא
 ברכה אמר ר' תנחומס
 ואנא אמנא שמעא
 (תלמיס קמס) ארמסין
 אלוהי תלד'

[בג'טען סב. וכן במנחות
נג. בר אוריין פירש"י
בן תורה אכן ביומא
עח. ובסוכה מג: וע"ז
לא: ובחגיגה יד: איתא
בר אריא בר אוריא ולא
פירש"י כלום]

אכל בברכה הנהנין אסור
 (מ"ס ע"ב) בתוס' ד"ה
 מברכין בפה"ג וא"כ שפיר
 דינא :

רבה הוּא אַמרי מאַ
 אַתּ זֶה דְּלִמָּא הָאֵי דְּלֵא
 לֹא מִמָּא זְמַן יוֹצֵר אוּר
 הוּא אַמרי *וְאִי מִכְּלֵלָא
 אַהֲבָה רַבָּה הוּא אַמרי
 הוּא אַמרי לִיָּהּ וּמֵאִי
 אַתּ זֶה *סֹדֵר בְּרֻכּוֹת :
 שְׁמַע וְהִיָּה אִם שְׁמַע
 הַוֹּבֵרֶכֶת כְּהֻנִּים . א"ר
 בְּגִבּוּלִין בִּקְשׁוּ לַקְרוֹת
 מִפְּנֵי תַרְעוּמַת הַמִּינִין
 אוֹמֵר בְּגִבּוּלִין בִּקְשׁוּ
 בְּמִסְלֹם מִפְּנֵי תַרְעוּמַת
 לְמַקְבְּעִינָהּ בְּסוּרָא
 בְּמִסְלֹם מִפְּנֵי תַרְעוּמַת
 מַקְבְּעִינָהּ בְּנֶהֱרַדְעָא
 בְּמִסְלֹם מִפְּנֵי תַרְעוּמַת
 מִן בְּרַכָּה אַחַת לְמִשְׁמֵר
 חַת א"ר חֲלָבִי לְמִשְׁמֵר
 הַנִּכְנָס מִי שִׁשְׁכָן אַתּ
 יִשְׁכֵּן בִּינֵיכֶם אַהֲבָה
 וְקוֹסֵם שְׂאֵמְרוּ לְהֶאֱרִיךְ :
 יֵשׁ כֹּסֵם דְּחִמְרָא בִּידֵיהּ
 פֶּתַח וּמִבְּרַךְ אֲדַעְתָּא
 יֵצֵא דְאִי נִמְיָא אִם אִמְרֵי
 אֵל דְּהָא תֵּנָן *עַל כּוֹלָם
 בְּדַבְּרוּ יֵצֵא אֵלָא הֵיכָא
 בִּידֵיהּ וְקִסְבֵּר דְּחִמְרָא
 דְּעִתָּא דְּחִמְרָא וְסִיִּים
 עֵיקַר בְּרַכָּה אוֹלִינִין או
 שִׁשְׁחֵרִית פֶּתַח בִּיּוֹצֵר
 עֲרִיבִים לֹא יֵצֵא פֶתַח
 בִּיּוֹצֵר אוּר יֵצֵא עֲרִיבִית
 סִיִּים בִּיּוֹצֵר אוּר לֹא יֵצֵא
 בְּמַעֲרִיב עֲרִיבִים יֵצֵא

ז' וואמונה מדבר ב'ה' אף על העמידות שאלו מנפים שיקיים
 ו'להדריכו על צמות אויביו כל אלה הנסים העדירים תמיד: כ'שה
 י' את השם על שם ה' ו'וקף כפופים (ההלים קמו): נחת. לשון הכנעה
 כחזרה

בפי' רש"י ד"ה להודיעך כמו . דל"ש בן אלה בנרתי המזות דהברכות חזק מעבדות
י באבן העזר (סימן ר"ד) שכתב מסביר דפשיה ולא הביא דברי הרשב"א ועי' מ"ש לק
סימן ר"ח פ"ק כ"ב בשם תשובת ר"י הלוי ותמוה לי . דהא וין שם פרי עניו . דהא
י"ל דיואל . אחי' מאלי' צוה"י בתשובת גינת וורדים חלק א' ח"ט דהעלה לעיקר

מאי. וכי אמר ליה מכללל מאי גריעותא
איבא. דאמר לאו בפירוש אסמך הא
שפיר מני' למשמע מכללל דיוצר אור
קא אמרי ומטינין ליהא למשמע מהכא
דילמא לעולם אימא לך אסמך דרבה
בז' : סדר ברכות . אהה הקדים
המאורחות : בקשו . לקבוע עשרת
הדברות בקריאת שמע : מפני
תענוות המינין . שלא יאמרו לעמי
הארץ אין שאל תורה אמת ותדעו
שאין קורין אלא מה שאמר הקדוש
ב"ה ושמעו מפיו בסיו : המינין .
עכ"ס : פתח בדכרעא וסיים
בדסמרא . תחלת הדברעא אמר ע"מ
שהכל בכיון שהגיע למלך העולם נזכר
הוא יין ואמר פרי הגפן פשיטא לן
דילא דהא אפילו סיים כל הדברעא
כדעת פתיחתה ואמר שהכל ילא על
היין דתנן וכו' : אלא. קא מציעא לן פתח
אדעתא דחמרא כדי לסיים בפה"ג
וכשהגיע למלך העולם נזכר שהוא ס"ג
וסיים שהכל מהו : בחר עיקר דברעא
חליטין . ועיקר דברעא דרעא דיוין
נאמרה והיו כמו שסיים ביין ואין
ברכת היין מווליה ידי ברכת שר
שאין השכר מן הגפן : פתח בזו"ר
אור . כלומר אדעתא דלימא יוצר
אור : וסיים במעריב ערבים. כשאמר
מלך העולם נזכר וסיים אשר בדברו
מעריב ערבים : שאני התם וכו' .
כלומר דלמא פתיחה אינה כלום והא
דקתני ילא לפי שחוזר וחותר בה

הוא הכוללים מומרים ובקט להם הים והעצירים, ובזרת
הבטחה ואמונה לגאלנו מיד מלכים ומיד עריצים ולשום נפשו ב
כורע. באבות ובדודה כורע בדרך וזוקף את עצמו כשהוא מז